

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechthildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XIII. Oratio ad charitatem quae deus est.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

culasti, profunde et irremediabiliter vulnerasti, multasque cum clava plagas terribiles inflixisti. Indica ergo mihi, *obsecro*, si tuam sævitiam evadere valeo. Mallem enim te non novisse quam mortem de tuis manibus evasisse. Respondit amor : Ego te agitavi delectando, captivavi concupiscendo, ligavi gaudendo, vulneravi uniendo, plagavi dominando. Ego altissimi Filium de cœlo expuli, ego humanam vitam sibi abstuli, ego ipsum Patri cum gloria retuli. Et tu vilis vermicule, manus meas æstimas te posse evadere? Loquere, inquit anima, o regina, ego enim dilationem mortis timui, unde manus tuas evadere formidavi. Ad hæc amor ait : Cum captivis vita conceditur, panis eis *arctus* et aqua *brevis* impenditur; hæc est dilatio qua electi ab æternis epulis suspenduntur; cum autem mors vitalis advenit, diesque sanctificatus illuxerit, brachiis te circumdabo, tuaque intima penetrabo, animamque a carne liberans, te amantissimo præsentabo. O amor, inquit anima, hanc [epistolæ] scripturam ex ore tuo depinxi editam; non deneget, obsecro, sigilli tui impressionem debitam. Amor respondit : Qui norunt plusquam se Deum diligere hujus sigilli locum possunt invenire; latet enim inter me et te. Anima : Tace, inquit, dilecta, nec loqueris ultra, ego cum omni creatura majestati tuæ prosterno *gratias* urgens. O regina, nuntia Dilecto quod lectus meus insignis est, et ego ejus amore languo. Si hac in charta reprehensibilis est prolixitas, prati florigeri hoc effecit amœnitas. Cum gaudio deplangitur, quod anima in amore moritur, et vita ejus cum Christo in Deo absconditur.

XIII. ORATIO AD CHARITATEM QUÆ DEUS EST.

V. 30.

EIA! cara Dei charitas, animam meam amplectere, quia vincit mortis væ si forem libera a te. Eia, amor, non sinas me refrigescere, opera mea mortua sunt cum non sentio te; o amor, tu dulcoras pœnas, et angustias; tu doctrinam et solatium [veris] filiis Dei præstas. O amoris vinculum, tua suavis dextera potenter ligat omnia nova simul et

vetera. O Amor, tu facis luminaria magnifice ardentia, et leves culpas aggravas. Tu serviens non quæris præmia, cunctis creaturis *pro Christo* subdita. Eia, dulcis amor Dei, cum nimis diu dormio et negligenter actito, fac mecum clementer, et excita me frequenter; canta mihi, [o domina,] tuum canticum, quo tangis [animam quasi [dulce chordarum organum, *audiamque tuum clamorem*. Eia, amor, tu me tibi subjice, libens succumbo tuæ victoriæ, et ut vitam meam interimas, summas æstimo delicias. O [væ! Dei] amor liberalis, cum multum nimis mihi parcis, hoc toto corde doleo, et hinc querelas moveo. Amor, tua nobilis salutatio sanctæ affectionis est occasio; amor, tua munda infestatio facit peccatorem vivere sine peccato; amor, tua frequens meditatio, statuit me in suavi dispendio. O amor Deus, quomodo tui impatienter careo, cum tamquam [tibi] aliena reputata fuero. Amor, quod tua me delectat absentia, jucunda est et cœlestis dementia. O amor mirabilis, quam beatus est quem tu erudieris! deliciosa est humilitas, cum supplicat tibi quod ab eo discedas!

Eia, amor, quam paucos reperis qui te totis viribus quærant in [omnibus] rebus, qui te continuo fruuntur studio, et ferventi desiderio affectentur [ut fiat] ab eis tua discessio.

Multi sunt qui labiis te invocant, et moribus ut discedas provocant. Amor, adventus tuus et recessus gratus est æqualiter ordinatæ animæ et acceptus. Amor, tu operatus es omnia quæ facta sunt in nobis dilectionis mirabilia. Amor, tua nobilis puritas, quæ tamquam clarum speculum in casta fulget anima, affectum facit calidum in pectore virgineo Jesu Christo Domino. Qui amant in præcordiis et nitent cordibus, virgines juvenulæ sunt in choreis seraphicis. Amor, tua sancta miseratio est dæmonum læsio et sempiterna confusio. Amor, tua pax suavissima mentis est tranquillitas et morum munda benignitas. Amor, tua sufficientia lætificat et liberat in paupertate voluntaria. Amor, tua perfectio non adversatur in adversitatibus, nec querulatur cum fatigatur laboribus.